

- 5) inspirowanie badań nad możliwościami zwiększenia udziału różnych form działalności drobnej wytwórczości w społeczno-gospodarczej aktywizacji regionów,
- 6) przygotowywanie ocen i wniosków w sprawie współdziałania jednostek drobnej wytwórczości,
- 7) opiniowanie programów międzynarodowej współpracy instytucji i organizacji zainteresowanych problematyką drobnej wytwórczości,
- 8) rozpatrywanie informacji o realizacji zadań społeczno-gospodarczych przez jednostki drobnej wytwórczości.

Art. 23. 1. W skład Rady wchodzi przedstawiciele jednostek drobnej wytwórczości, organizacji politycznych, społecznych, związkowych i naukowych oraz organów administracji państwowej.

2. Członków Rady powołuje na okres czterech lat Prezes Rady Ministrów.

Art. 24. Zasady i tryb działania Rady określa uchwalony przez nią regulamin.

Rozdział 6

Przepisy szczególne i końcowe.

Art. 25. 1. W wypadkach gdy trwale nieczynne i nie wykorzystywane obiekty przemysłowe, należące do przedsiębiorstw państwowych, nie mogą być zagospodarowane przez ich dotychczasowych użytkowników —

podlegają one zbyciu w pierwszej kolejności państwowym przedsiębiorstwom terenowym drobnej wytwórczości.

2. Organ założycielski może nałożyć na przedsiębiorstwo obowiązek zbycia obiektów, o których mowa w ust. 1, państwowemu przedsiębiorstwu terenowemu drobnej wytwórczości, wskazanemu przez terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.

3. Organ założycielski, nakładając obowiązek zbycia obiektów, określa ich wartość. W uzasadnionych wypadkach może być dokonana przecena zbywanego obiektu.

Art. 26. Rada Państwa i Rada Ministrów, w drodze uchwały, określa warunki odbudowy i rozwoju państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości.

Art. 27. 1. Organizacje społeczne mogą prowadzić działalność gospodarczą, w szczególności w zakresie drobnej wytwórczości, handlu oraz usług, zwaną dalej „działalnością gospodarczą”.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady i zakres prowadzenia działalności gospodarczej, organy właściwe do udzielania zezwoleń na jej prowadzenie oraz tryb udzielania takich zezwoleń, a także warunki i zasady zrzeszania się organizacji społecznych w zakresie ich działalności gospodarczej.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 marca 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

12

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1985 r.

zmieniająca ustawę o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146 i z 1983 r. Nr 42, poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby prawne mające siedzibę za granicą,

obywatele państw obcych, obywatele polscy mający stałe miejsce zamieszkania za granicą oraz utworzone przez te osoby spółki z siedzibą w Polsce z wyłącznym ich udziałem, zwane dalej „zagranicznymi podmiotami gospodarczymi”, mogą prowadzić na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalność gospodarczą określoną w ustawie, zwaną dalej „działalnością gospodarczą”.

b) ust. 3 skreśla się;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Tworzy się Polsko-Polonijną Izbę Przemysłowo-Handlową.

2. Zagraniczne podmioty gospodarcze prowadzące działalność określoną w ustawie zrzeszają się w Polsko-Polonijną Izbę Przemysłowo-Handlową, zwanej dalej „Izbą”.

3. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług sprawuje nadzór zwierzchni nad Izbą oraz zatwierdza jej statut.

4. Terenem działalności Izby jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

5. Do zadań Izby należy w szczególności:

1) reprezentowanie interesów gospodarczych członków Izby oraz podejmowanie działań mających na celu ochronę tych interesów,

2) udzielanie członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych, związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej,

3) współdziałanie z organami administracji państwowej w celu zapewnienia podejmowania i prowadzenia przez członków Izby działalności gospodarczej zgodnie z interesem gospodarki narodowej i przepisami prawa.

6. Szczegółowe zadania i zasady działania Izby, jej organy, tryb ich powoływania i działania, a także zasady gospodarki finansowej określa statut.

7. Izba nabywa osobowość prawną z chwilą zatwierdzenia jej statutu.

8. Jeżeli działanie organu Izby w istotny sposób narusza przepisy prawa lub postanowienia statutu, organ sprawujący nadzór zwierzchni nad Izbą może wyznaczyć odpowiedni termin do usunięcia tych uchybień albo żądać dokonania w wyznaczonym terminie zmiany składu organu Izby. Po bezskutecznym upływie tego terminu organ sprawujący nadzór zwierzchni może zawiesić organ Izby i ustanowić odpowiedni organ tymczasowy do czasu powołania nowego organu w trybie określonym w statucie.”;

3) w art. 5 w pkt 2 na końcu zdania skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz przedsiębiorstwa zorganizowane w formie spółki, której jedynymi udziałowcami są zagraniczne podmioty gospodarcze”;

4) w art. 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organem właściwym w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 6, jest terenowy organ admini-

stracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, właściwy ze względu na miejsce, w którym przedsiębiorstwo ma być, jest lub było prowadzone.”;

b) po ust. 2 dodaje się nowe ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Organ administracji państwowej, o którym mowa w ust. 2, może odmówić wydania zezwolenia w razie uznania, iż prowadzenie działalności gospodarczej nie byłoby celowe ze względu na:

1) ważny interes społeczny lub gospodarki narodowej,

2) bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.

4. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe warunki wydawania zezwoleń.”;

c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 6;

5) w art. 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ustanowienie pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić po uzyskaniu zgody organu administracji państwowej właściwego w sprawach zezwoleń. Organ ten może odmówić udzielenia zgody na ustanowienie określonej osoby pełnomocnikiem ze względu na bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej, a także w wypadkach, gdy osoba ta swoim dotychczasowym zachowaniem nie daje rękojmi należytego wykonywania tej funkcji.”;

6) w art. 11 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minimalny wkład inwestycyjny, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może być niższy niż minimalny depozyt założycielski, o którym mowa w art. 15 ust. 4.”;

7) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „od 800 tys. zł do 4 mln zł” zastępuje się wyrazami „co najmniej 6,9 mln zł”;

8) w art. 18 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „z wyjątkiem decyzji odmawiających wydania zezwolenia ze względu na bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.”;

9) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwa korzystają z zasobów pracy na zasadach określonych, w drodze rozporządzenia, przez Radę Ministrów.”

Art. 2. W ustawie z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) w art. 1 w ust. 3 powołanie „art. 6, 13 i 15 ust. 2” zastępuje się powołaniem „art. 13”.

Art. 3. Postępowanie w sprawach decyzji odmawiających ze względu na bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej wydania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w ustawie, o której mowa w art. 1, toczące się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przed sądem administracyjnym, podlega umorzeniu.

Art. 4. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Lu-

dowej działalności gospodarczej przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zachowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 marca 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

13

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1985 r.

o ustanowieniu tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

W celu szczególnego wyróżniania osób wybitnie zasłużonych dla rozwoju energetyki i jej efektywnego funkcjonowania stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. Ustanawia się tytuł honorowy „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

2. Symbolem tytułu honorowego określonego w ust. 1 jest odznaka „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Art. 2. Tytuł honorowy „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” będzie nadawany najbardziej zasłużonym pracownikom odznaczonym orderami lub tytułami honorowymi, którzy wyróżnili się szczególnymi osiągnięciami w dziedzinie energetyki, a w szczególności opracowywaniem nowych rozwiązań technicznych i organizacyjnych, wprowadzaniem i upowszechnianiem

ich w gospodarce narodowej oraz udziałem w doskonaleniu kadr pracowników energetyki.

Art. 3. Tytuł honorowy „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” nadaje Rada Państwa.

Art. 4. Rada Państwa określa:

- 1) wzór odznaki tytułu honorowego,
- 2) tryb przedstawiania wniosku o nadanie tego tytułu,
- 3) tryb wręczania odznaki i dyplomu o nadaniu tytułu,
- 4) sposób noszenia odznaki tytułu honorowego.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

14

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

z dnia 31 stycznia 1985 r.

w sprawie warunków, jakie powinny spełniać jednostki opracowujące plany zagospodarowania przestrzennego, oraz przygotowania zawodowego do wykonywania funkcji w zakresie projektowania w planowaniu przestrzennym.

Na podstawie art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Projekty założeń do regionalnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz projekty tych planów przygotowują:

- 1) wojewódzkie biura planowania przestrzennego,
- 2) biura projektów posiadające pracownie lub zespoły wyspecjalizowane w zakresie planowania przestrzennego,

pod warunkiem zatrudnienia co najmniej jednej osoby

posiadającej uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym, o których mowa w § 4, zwane dalej „uprawnieniami”, i powierzenia jej funkcji projektanta planu.

2. Opracowania, o których mowa w ust. 1, w zakresie miejscowych szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego mogą być wykonywane także przez osoby fizyczne posiadające uprawnienia.

§ 2. 1. Nadzór merytoryczny nad opracowaniami projektowymi w zakresie planowania przestrzennego, sporządzanymi przez jednostki i osoby wymienione w § 1,